โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่จะทำการสัมภาษณ์เชิงลึกทุกคนจะต้องมีประสบการณ์ในทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นระยะเวลาท่านละ 20 ปีเป็นอย่างต่ำ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

5. ผลการวิจัย

5.1 ในปัจจุบันนักกฎหมายถือว่าระบบกฎหมายในโลกแยกออกเป็นสามระบบใหญ่ๆ (Jitti Thingsapat, 2548 : 2) ได้แก่ 1) ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Civil Law System) 2) ระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common Law System) และ 3) ระบบกฎหมายสังคมนิยม (Socialist Law System) สำหรับกฎหมายไทยอยู่ในระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อปี พ.ศ.2440 (Kittisak Pokkati, 2556 : 120) ดังนั้น ศาลไทยจึงควรจะดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลหรือการสืบพยานในศาล โดยยึดระบบไต่สวน (Inquisitorial System) โดยศาลจะเป็นผู้มีบทบาทในการรวบรวมพยานหลักฐานและพิจารณาพิพากษาคดี ทนายความมีบทบาทเพียงอำนวยความสะดวกแก่ศาล แต่ในทางปฏิบัติศาลไทยกลับมีแนวโน้มในการยึดระบบกล่าวหา (Accusatorial System) โดยศาลจะวางตัวเป็นกลางและพิจารณาพิพากษาคดีจากพยานหลักฐานที่ทนายความของคู่ความจัดหามายื่นส่งต่อศาลเท่านั้น ดังนั้น เมื่อกระบวนการพิจารณาคดีหรือวิธีการดำเนินคดีและสืบพยานในศาลของประเทศไทยค่อนข้างไปในทางระบบกล่าวหา ทนายความจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพิจารณาคดี โดยเฉพาะการรวบรวมพยานหลักฐานที่ส่งต่อศาล และทำการสืบพยานในศาล อาจกล่าวได้ว่าผลการแพ้หรือชนะคดีในศาลไทยนั้นเกือบทั้งหมดขึ้นอยู่กับการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความเป็นสำคัญ ดังนั้น ความรับผิดชอบของทนายความไทยในเรื่องจริยธรรมหรือที่กฎหมายเรียกว่ามรรยาททนายความจึงมีผลโดยตรงต่อความยุติธรรมที่จะเกิดขึ้นแก่คู่ความทั้งสองฝ่ายที่พิพาทกันในแต่ละคดี

เดิมทีจากประวัติศาสตร์ปรากฏหลักฐานที่ตรวจพบว่าเกิดมีการต่อสู้คดีที่พิพาทกันมาตั้งแต่ในสมัยอียิปต์โบราณ (ประมาณ 4,000 ปีก่อนพุทธศักราช) (Wicha mahakhun, 2522: 122) และต่อมาเริ่มชัดเจนมากขึ้นในสมัยกรีกในช่วงเวลาไล่เลี่ยกันนั้น เป็นคดีที่นักปราชญ์ชาวกรีก “โซเครติส” ถูกฟ้องและพิพากษาให้ประหารชีวิต ฐานไม่เชื่อถือพระเจ้าที่รัฐรับรอง (Sor. Siwarak, 2514:47-83) ในตอนแรกเริ่มผู้ถูกกล่าวหาจะต้องต่อสู้คดีด้วยตนเอง แต่ต่อมาได้มีผู้มีความรู้ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีและกฎหมายทำการแต่งคำแถลงและคำร้องต่างๆ ต่อศาลแทนให้ จึงเกิดเป็นอาชีพทนายความที่เริ่มมีค่าตอบแทนขึ้น (Jiraniti hawanont, 2556:16) สำหรับในประเทศไทยปรากฏหลักฐานว่ามีอาชีพทนายความเกิดขึ้นเมื่อราว พ.ศ.1899 ในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 แห่งกรุงศรีอยุธยา (พระเจ้าอู่ทอง) ตามที่บันทึกไว้ในกฎหมายพระอัยการรับฟ้อง (Surachai Suwanpreecha, 2556:2) แต่ทนายความไทยเริ่มต้นมาจากการเข้าไปว่าต่างแก้ต่างแทนผู้อื่นเพื่อรับเงินค่าสินจ้าง บางคนก็ไม่ได้รู้กฎหมายอย่างแท้จริง แต่สามารถใช้วาจาชักจูงให้น่าเชื่อถือได้